

Velecenjeni gospod Doropoljski!

Tudi jaz se štejem med naročnike Vašega lista. Sem učenec 5. razreda. V našem razredu imamo 12 naročnikov Vašega lista. Čita ga pa skoro ves razred. Izposojamo ga drug drugemu. Ugaja nam posebno povest o Kekcu. Rešujem rad Vaše naloge. Pogledam pa tudi rad Vaš kotichek. Jako me bo veselilo, ako zagledam svoje vrstice v njem.

Prav presrečno Vas pozdravlja

Ivan Kosirnik,
Komenda pri Kamniku.

Odgovor:

Ljubi Ivan!

Vidim, da s pridom prebiraš naš list, ker dobiš v njem vedno kaj, kar služi Tvojemu veselju. Danes pa boš še posebno dobre volje, ko boš čital v mojem koticčku svoje pismo.

*

Blagorodni gospod Doropoljski!

Tudi mi planinski otroci Vam hočemo pisati nekaj vrstic. »Zvonček« je prizvončkljal v 20 izvodih v našo šolo ter ga prav radi čitamo. Imamo pa prošnjo do Vas.

Ker se šele slovenščine učimo, želimo, da piše »Zvonček« bolj lahke in kratke sestavke in da prinaša več slik.

Proseč, da sprejmete to pisemce v svoj kotichek, se podpisujemo

z odličnim spoštovanjem

vdani

Alfonz L u k a n
v imenu vseh.

Odgovor:

Ljubi Alfonz!

Da se bomo umeli: oglašáš se v imenu vseh s Planine pri Črnomlju, kjer je bilo

še leta 1918, vse nemško, kjer se pa zdaj kaže, da biva tamkaj pravo slovensko ljudstvo. Tvojo in Tvojih součencev željo sem sporočil »Zvončkovemu« uredništvu, ki jo bo gotovo po možnosti upoštevalo. Sicer sem pa uverjen, da bo mladi rod kmalu popolnoma več slovenskemu jeziku in bo z lahkoto čital in umeval tudi daljše spise. Sprejmi na naslov vseh moje srčne pozdrave!

*

Ljubi gospod Doropoljski!

Danes Vam pišem prvo pisemce in Vas prosim, če bi Vam smela še drugič pisati. Prvo leto sem si naročila »Zvonček«. Jako mi ugaja pravljica »Kekec nad samotnim brezdnom«. Rada bi tudi jaz pristopila h koticčkarjem. Obiskujem 3. razred 2. odd. in imam štirirazredno osnovno šolo. Gdč. učiteljico imam jako rada, zato se tudi jako rada učim. Najljubši predmet mi je zgodovina.

Ljubi gospod Doropoljski, prosim Vas, če bi tudi mene uvrstili v svoj kotichek.

Pozdravlja Vas

Pepika Črešnikova
v Vuzenici ob Dravi.

Odgovor:

Ljuba Pepika!

Kjer vlada med učiteljico in med učenko razmerje prijateljstva, ljubezni in spoštovanja, tamkaj ni treba sile ali kazni, da se učenka zave svoje dolžnosti. To dokazuješ Ti sama, ko pišeš, da se učiš rada, ker imaš rada svojo učiteljico. Želim, da bi naj bilo tako po vseh naših šolah!

*

Velecenjeni g. Doropoljski!

Danes se prvič oglašam pri Vas. V »Zvončku« mi najbolj ugaja »Kekec nad

samotnim brezdnom«. Letos obiskujem IV. a razred osnovne šole na Koroški Beli. Lansko leto, ko sem hodil v III. a razred, smo napravili v mesecu maju izlet v Begunje. Zbrali smo se v šoli na Koroški Beli, potovali smo od tam s svojimi gosposodi učitelji skozi vasi Potok, Moste, Žirovnica, Vrba itd. Dospeli smo okoli dvanajste ure na hribček k cerkvi sv. Petra nad Begunjami. Tam smo imeli kratek odmor in smo med tem časom opazovali lepo ravnino, ki se razprostira proti Radovljici. Opazovali smo tudi krasno Blejsko jezero. Od te cerkvice smo nato potovali v Begunje ter si ogledali razvaline Lambergarjevega gradu. Iz Begunj smo odpotovali polni veselja v Lesce in iz Lesec smo se odpeljali na Javornik in se od tam razšli vsak v svoj dom.

Prosim, natisnite to pismo v svojem koticu! Prosim, določite, če smem prihodnjič pisati.

Veselo Vas pozdravlja

Ivan Vodopivec.

Odgovor:

Ljubi Ivan!

Lepo si nam opisal šolski izlet, ki ste ga napravili lansko leto. Pravijo, da sploh ni lepše okolice, nego je ona okrog Bleda in Radovljice. Že Prešeren jo imenuje »podo bo raja«. — Meni ni treba določevati, ali smeš prihodnjič zopet pisati. To je odvisno od Tvoje dobre volje.

Velecenjeni g. Doropoljski!

Tudi jaz se Vam usojam pisati. Iz vsega, kar sem čitala v Vašem koticu, sem spoznala, da ste velik prijatelj mladine. Naročnica »Zvončka« sem prvo leto. Jako mi ugaja povest »Kekec nad samotnim brezdnom«. Pa tudi Vaš koticek čitam z velikim zanimanjem.

Hodim v II. r. m. š. v Sp. Šiški. Najrajša se učim zgodovine. Pa tudi drugi predmeti me jako zanimajo. Samo risanje mi ne gre izpod rok.

Doma sem v Gorjah pri Bledu. Tam biva tudi moj atek. Izvršuje službo državnega gozdarja.

Jako bi me razveselilo, če bi moje pisemce dobilo prostora v Vašem koticu. Če dovolite, Vam pišem drugič kaj več.

S tem pisemcem se pridružujem Vašim koticarjem in Vas srčno pozdravljam!

Vaša vdana

Alma Svobodova.

Odgovor:

Ljuba Alma!

Pravijo, da je zgodovina učiteljica cloveštva. Kdor pozna zgodovino, ta ve, da vedno zmaguje pravica nad krivico, resnica nad lažjo, svoboda nad robstvom. Zato je v vsakem oziru prav, da se najrajša uči zgodovine. — Samo veselilo me bo, ako mi drugič pišeš še kaj več.

Cenjeni g. Doropoljski!

Oprostite, da Vam pišem šele prvič. Hodim v četrti razred osnovne šole. »Zvonček« mi prav ugaja. V šoli se najrajša učim zemljepisja in zgodovine. Drugič Vam pišem še kaj več.

Iskreno Vas pozdravlja

Pavlica Peršinova,
učenka IV. razr. v Tomišlju.

Odgovor:

Dobro jel! Pa mi drugič piši kaj več, da bo tudi odgovor daljši. Za danes se zadovolji s temi skromnimi vrsticami.

KOTIČKOV ZABAVNIK.

Uganka.

V zelenem rjavo,
v rjavem belo,
pozlačeno na zelenem
bo viselo.

Modest.

